

శాస్త్రర్యలహారీ

{॥ శాస్త్రర్యలహారీ ॥}

ఆనస్తులహారీ (८-४०)

శివః శక్త్యా యుక్తో యది భవతి శక్తః ప్రభవితుం
న చేదేవం దేవో న ఖలు కుశలః స్పృణితుమపి ।
అతస్తామారాధ్యాం హరిహరవిరిజ్ఞాదిభిరపి
ప్రణ్ముం ష్టోతుం వా కథమకృతపుణ్యః ప్రభవతి ॥ ८॥

తనీయాంసం పాంసుం తవ చరణపజ్ఞేరుహభవం
విరిజ్ఞిస్పజ్ఞిస్వన్ విరచయతి లోకానవికలమ్ ।
వహత్యేనం శౌరిః కథమపి సహస్రేణ శిరసాం
హరస్సుంక్షుద్యైనం భజతి భసితోద్భూలనవిధిమ్ ॥ ९॥

అవిద్యానామస్త-స్త్రిమిర-మహిరద్విషపనగరీ
జడానాం చైతన్య-స్పబకమకరస్త-పుతిరురీ ।
దరిద్రాణాం చిన్నామణిగుణనికా జన్మజలధో
నిమగ్నానాం దంష్టా మురరిషు-వరాహస్య భవతి ॥ ३॥

త్వదన్యః పాణిభ్యామభయవరదో దైవతగణః
త్వమేకా సైవాసి ప్రకటితవరాభీత్యభినయా ।
భయాత్ త్రాతుం దాతుం ఫలమపి చ వాజ్ఞాపమధికం
చరణ్యే లోకానాం తవ హి చరణావేవ నిపుణో ॥ ४॥

హరిస్తామారాధ్యా ప్రణతజనసాభాగ్యజననీం
పురా నారీ భూత్యా పురరిషుమపి క్షోభమనయత్ ।
స్నురోహపి త్వాం నత్వా రతినయనలేహ్యాన పపుషా
మునీనామప్యస్తః ప్రభవతి హి మోహయ మహతామ్ ॥ ५॥

ధనుః పొప్పం మౌర్యో మధుకరమయా పజ్ఞ విశిభాః
 వసన్తః సామన్తో మలయమరుదాయోదనరథః ।
 తథాప్యేకః సర్వం హిమగిరిసుతే కామపి కృపామ్
 అపాణ్టాత్తే లభ్యా జగదిదమనభో విజయతే ॥ ౯॥

క్వణత్తాజ్ఞీదామా కరికలభకుమ్భప్రననతా
 పరిక్షీణా మధ్యే పరిణతశర్చుష్టవదనా ।
 ధనుర్మాణాన్ పాశం సృణిమపి దధానా కరతలైః
 పురస్తాదస్తాం నః పురమధితురాహోపురుషికా ॥ ౧॥

సుధాసిఫోర్మధ్యే సురవిటపివాటీపరిపృతే
 మణిద్విపే నీపోపవనవతి చిన్నామణిగృహే ।
 శివాకారే మజ్ఞే పరమశివపర్యజ్ఞనిలయాం
 భజన్మి త్వాం ధన్యాః కతిచన చిదానందహరీమ్ ॥ ౨॥

మహీం మూలాధారే కమపి మణిపూరే హతవహం
 స్థితం స్వాధిష్టానే హృది మరుతమాకాశముపరి ।
 మనోఽపి భూమధ్యే సకలమపి భిత్యా కులపథం
 సహస్రారే పద్మే సహ రహసి పత్యా విహరసే ॥ ౩॥

సుధాధారాసారైశ్వరణయుగలాప్తర్యిగలితైః
 ప్రపజ్ఞం సిజ్ఞస్తీ పునరపి రసామ్మాయమహసః ।
 అవాప్య స్వాం భూమిం భజగనిభమధ్యప్పవలయం
 స్వమాత్మానం కృత్యా స్వపిషి కులకుణ్ణే కుహరణి ॥ ౪॥

చతుర్భూః శ్రీకట్టోః శివయువతిభిః పజ్ఞభిరపి
 ప్రభిన్నాభిః శమ్భార్వవభిరపి మూలప్రకృతిభిః ।
 చతుశ్చత్వారింశద్యసుదలకలాత్తులివలయ-

త్రిరేఖాభిః సార్థం తవ శరణకోణాః పరిణతాః ॥ १०॥

త్వదీయం సామ్రాజ్యం తుహినగిరికన్యే తులయితుం

కవీణాః కల్పనై కథమపి విరిజ్ఞిప్తభృతయః ।

యదాలోకాత్మక్యాదమరలలనా యూనై మనసా

తపోభిధ్వంశ్చామపి గిరిశసాయుజ్యపదవీమ్ ॥ ११॥

నరం వర్ణియాంసం నయనవిరసం నర్మము జడం

తవాపాణ్ణలోకే పతితమనుధావన్ని శతశః ।

గలద్వైణీబణాః కుచకలశవిష్టసిచయా

హతాత్ తుట్టుత్యాజ్యో విగలితదుకూలా యువతయః ॥ १२॥

క్షితో పటుజ్ఞాశర్ ద్విసమధికపజ్ఞాశదుదకే

హలతాశే ద్వాపష్టిశ్చతురధికపజ్ఞాశదనిలే ।

దివి ద్విష్టుత్తీంశన్ననసి చ చతుష్పష్టిరితి యే

మయూర్భాస్తేషామప్యపరి తవ పాదమృజయుగమ్ ॥ १३॥

శరజ్ఞోత్స్నాశుధాం శశియుతజటాజాటమకుటాం

వరత్రాసత్రాణస్ఫటికఫుటికాపుస్తకకరామ్ ।

సక్షన్న త్వా నత్వా కథమివ సతాం సంన్నిదధతే

మధుక్షిరదాక్షామధురిమధురీణాః భణితయః ॥ १४॥ var ఘణితయః

కవీణాణాం చేతఃకమలవనబాలాతపరుచిం

భజనై యే సన్తః కతిచిదరుణామేవ భవతీమ్ ।

విరిజ్ఞిప్తేయస్యాప్తరుణతరశ్ఛారలహరీ-

గభీరాభిర్వాగ్నిర్వదధతి సతాం రజ్ఞనమమీ ॥ १५॥

సవిత్రీభిర్వాచాం శశిమణిశిలాభజ్ఞరుచిభిః

వశిన్యాద్యాభిష్టోం సహ జనని సంచిష్టయతి యః ।
స కర్త కావ్యానాం భవతి మహాతాం భజ్ఞిరుచిభి�
వచేభిర్వాగ్దేవివదనకమలామోదమధురైః ॥ १६॥

తనుచ్ఛాయాభిష్టే తరుణతరణిశ్రీసరణిభి�
దివం సర్వాముర్యమరుణిమని మగ్నం స్వరతి యః ।
భవవ్యస్య త్రస్యద్యనహరిణశాలీననయనః
సహోర్వశ్యః వశ్యః కతి కతి న గీర్వాణగణికాః ॥ १८॥

ముఖం బిష్టుం కృత్యా కుచయుగమధ్స్తస్య తదదో
హరార్థం ధ్యాయేద్యే హరమహిషి తే మన్మథకలామ్ ।
స సద్యః సంకోభం నయతి వనితా ఇత్యుతిలఘు
త్రిలోకీమప్యాపు భ్రమయతి రవీష్టుష్టనయుగామ్ ॥ १९॥

కిరస్తిమజ్జేభ్యః కిరణనికురమ్మామ్యతరసం
హృది త్వామాధత్తే హిమకరశిలామూర్తిమివ యః ।
స సర్వాణాం దర్పం శమయతి శకున్తాధివ ఇవ
జ్యోరప్లప్సాన్ దృష్ట్యా సుఖయతి సుధాధారసిరయా ॥ २०॥

తటిల్లేఖాతన్నీం తపనశశివైశ్వానరమయాం
నిషణాం షణామప్యపరి కమలానాం తప కలామ్ ।
మహాపద్మాటవ్యాం మృదితమలమాయేన మనసా
మహాస్తః పశ్యన్నే దధతి పరమాఫ్లాదలహరీమ్ ॥ २१॥

భవాని త్వం దానే మయి వితర దృష్టిం సకరుణా-
మితి ప్రోతుం వాజ్ఞన్ కథయతి భవాని త్వమితి యః ।
తదైవ త్వం తప్సై దిశని నిజసాయుజ్యపదపీం
ముకుష్టబుహ్మాస్తస్మాటమకుటనీరాజితపదామ్ ॥ २२॥

త్వయా హృత్యా వామం వపురపరితృష్టేన మనసా
 శరీరార్థం శమోరపరమపి శజ్ఞే హృతమభూత్ |
 యదేతత్త్వద్రూపం సకలమరుణాభం త్రినయనం
 కుచాభ్యామానప్రుం కుటిలశశిచూడాలమకుటమ్ || 13 ||

జగత్స్తుతే ధాతా హరిరవతి రుద్రః క్షపయతే
 తిరస్కర్యన్నేతత్త్వమపి వపురీశస్తిరయతి |
 సదాపూర్వః సర్వం తదిదమనుగృష్టాతి చ శివ-
 ప్రవాజ్ఞామాలమ్యై క్షణచలితయోర్ములతికయోః || 14 ||

తయాణాం దేవానాం త్రిగుణజనితానాం తవ శివే
 భవేత్ పూజా పూజా తవ చరణయోర్యా విరచితా |
 తథా హి త్వత్సదేద్యహనమపిపీరస్య నికటే
 ఫ్లితా హ్యాతే శశ్వన్ముకులితకరోత్తంసమకుటాః || 15 ||

విరిజ్ఞిః పజ్ఞత్వం ప్రజతి హరిరాపోతి విరతిం
 వినాశం కీనాశో భజతి ధనదో యాతి నిధనమ్ |
 వితస్తై మాహస్తై వితతిరపి సంమీలితదృశా
 మహాసంహారేఖస్మిన్ విహారతి సతి త్వత్తతిరసా || 16 ||

జపో జల్పః శిల్పం సకలమపి ముద్రావిరచనా
 గతిః ప్రాదక్షిణ్యాక్తమణమశనాద్యాహుతివిధిః |
 ప్రణామస్సంవేశస్మిలుమఖిలమాత్మార్పణదృశా
 సపర్యాపర్యాయప్రవ భవతు యన్నే విలసితమ్ || 17 ||

ముద్రామహ్యాస్మాద్య ప్రతిభయజరామ్యత్యహరిణీం
 విపద్యన్తే విశ్వే విధిశతమభాద్యా దివిపదః |
 కరాలం యత్క్షేలం కబలితవతః కాలకలనా

న శమోష్టమ్యాలం తవ జనని తాటజ్ఞమహిమా ॥ 16॥

కిరీటం వైరిజ్ఞం పరిహర పురః కైటభఖిదః
కలోరే కోటీరే స్ఫులసి జహి జమ్మారిముకుటమ్ |
తణప్రేమేతేము ప్రసభముపయాతస్య భవనం
భవస్యాభ్యుథానే తవ పరిజనోక్తిర్యజయతే ॥ 17॥

స్వదేహోద్యుతాబిర్భుణిభిరణిమాద్యాభిరభితో
నిషేష్యే నిత్యే త్యామహమితి సదా భావయతి యః |
కిమాశ్చర్యం తస్య త్రినయనసమృధ్భిం తృణయతో
మహసంవర్తాగ్ని ర్యారచయతి నిరాజనవిధిమ్ | 30||

చతుష్పష్టో తస్మే సకలమతిసంధాయ భువనం
ప్రితస్తత్తత్తుధిప్రసవపరతస్మే పశుపతిః |
పునస్యన్ని ర్ఘణాదభిలపురుషార్కైకముటనా -
స్వతస్తం తే తస్తం క్షితితలమవాతీతరదిదమ్ | 31||

శివః శక్తిః కామః క్షితిరథ రవిః శీతకిరణః
స్వరో హంసః శక్తస్తదను చ పరామారహరయః |
అమీ హృల్మేభాభిస్తిస్వభిరపసానేము ఘటితా
భజన్తే వర్ణాస్తే తవ జనని నామావయవతామ్ | 32||

స్వరం యోనిం లక్ష్మీం త్రితయమిదమాదో తవ మనో -
ర్మిధాయైకే నిత్యే నిరపథిమహాభోగరసికాః |
భజన్తి త్యాం చిన్తామణిగుననిబద్ధాక్షవలయః
శివాగౌ జహ్వాన్తః సురభిమృతధారాహలిశత్తోః | 33||

శరీరం త్వం శమ్మాః శశిమహిరవక్షోరుహయుగం

తవాత్మానం మన్యే భగవతి నవాత్మానమనఫుమ్ |
 అతశైషైషైషైత్యైయముభయసాధారణతయా
 ప్రితః సంబంధో వాం సమరసపరానష్టపరయోః || 34 ||

మనష్టం వ్యేమ త్యం మరుదని మరుత్సారథిరసి
 త్వమాపష్టం భూమిష్ట్యాయి పరిణతాయాం న హి పరమ్ |
 త్వమేవ స్వాత్మానం పరిణమయితుం విశ్వవపుషౌ
 చిదానందాకారం శివయువతి భావేన బిభృషే || 35 ||

తవాళ్లాచక్తషం తపనశశికోటిద్యుతిధరం
 పరం శమ్భుం వస్తే పరిమితపార్యం పరచితా |
 యమారాధ్యైన భక్త్యై రవిశశిశుచీనామవిషయే
 నిరాలోకేఱలోకే నివసతి హి భాలోకభవనే || 36 ||

ఏషథై తే పుఢస్థటికవిశదం వ్యేమజనకం
 శివం సేవే దేవిమపి శివసమానవ్యవసితామ్ |
 యయోః కాణ్యాః యాణ్యాః శశికిరణసారూప్యసరఙే-
 ఏధూతాస్తర్థాన్మా ఏలసతి చకోరీవ జగతీ || 37 ||

సమున్మిలత్ సంవిత్ కమలమకర్షైకరసికం
 భజే హంసద్వస్థం కిమపి మహాతం మానసచరమ్ |
 యదాలాపాదష్టాదశగుణితవిద్యాపరిణతి-
 ర్యదాదత్తే దేషాద్ గుణమఖీలమద్భ్యః పయ ఇవ || 38 ||

తవ స్వాధిష్టానే హతపహమధిష్టాయ నిరతం
 తమీడే సంవర్తం జనని మహతీం తాం చ సమయామ్ |
 యదాలోకే లోకాన్ దహతి మహతి క్రోధకలితే
 దయార్థా యా దృష్టిః శిశిరముపచారం రచయతి || 39 ||

తటిత్వం శక్తా తిమిరపరిష్ఠిపురణయా
 స్నురన్నానారత్నాబరణపరిజద్ధేష్టధనుపమ్ |
 తవ శ్యామం మేఘం కమపి మణిపూరైకశరణం
 నిషేవే వర్షం హరమిహిరతప్తం త్రిభువనమ్ || ४० ||

తవాధారే మూలే సహ సమయయా లాస్యపరయా
 నవాత్మనం మన్యే నవరసమహతాణ్ణవనటమ్ |
 ఉభాభ్యామేతాభ్యాముదయవిధిముద్దిశ్య దయయా
 సనాధాభ్యాం జజ్ఞే జనకజననీమజ్జగదిదమ్ || ४१ ||

సాస్తర్యలహారీ
 గత్తిర్మాణికృత్వం గగనమణిభిః సాస్తఫుటితం
 కిరీటం తే పైమం హిమగిరిసుతే కీర్తయతి యః |
 స నీడేయచ్ఛాయాచ్ఛురణశబలం చస్తశకలం
 ధనుః శాసీరం కిమితి స నిబధ్యతి ధిషణామ్ || ४२ ||

ధునోతు ధ్వాన్తం నష్టులితదలితేస్తీవరవనం
 ఘనస్నిగ్ధశక్కం చికురనికురుమ్మం తవ శివే |
 యదీయం సారభ్యం పహజముపలభ్యం సుమనసో
 వస్త్వస్మిన్ మన్యే వలమధనవాటీవిటపినామ్ || ४३ ||

తనోతు క్షేమం నష్టవ వదనసాస్తర్యలహారీ-
 పరీవాహాశ్రోతఃసరణిరివ సీమన్తసరణిః |
 వహాన్తీ సిస్తూరం ప్రబలకబరీభారతిమిర-
 ద్విషాం బృష్టేర్ప్రీకృతమివ నమీనార్థకిరణమ్ || ४४ ||

అరాలైః సౌభావ్యాదలభస్తీభిరలకైః
 పరీతం తే వక్తం పరిహసతి పజ్ఞేరుహరుచిమ్ |

దరస్మేరే యస్మిన్ దశనరుచికిజ్ఞలైరుచిరే
సుగ్ంఘే మాద్యాన్తి స్వరదహనచక్కర్మధులిహః ॥ ४१॥

లలాటం లావణ్యద్యుతివిమలమాభాతి తవ య-
ద్వీతీయం తన్నస్యే {మకుట}ఘుటితం చష్టశకలమ్ |
విపర్యాసన్యాసాదుభయమపి సంభాయ చ మిథః
మధాలేవస్యాతిః పరిణమతి రాకాహిమకరః ॥ ४२॥

ఘ్రువో భుగ్నే కించిద్యువనభయభజ్ఞవ్యసనిని
త్వదీయే నేత్తొభ్యాం మధుకరరుచిభ్యాం ధృతగుణమ్ |
ధనుర్మన్యే సవ్యేతరకరగృహీతం రతిపతేః
ప్రకోష్టే ముష్టో చ ఫ్లగయతి నిగూఢాన్తరముమే ॥ ४३॥

అహః మాతే సయ్యం తవ నయనమర్యాత్తకతయా
త్రియామాం వామం తే సృజతి రజనీనాయకతయా |
తృతీయా తే దృష్టిర్దరదలితహోమామృజరుచిః
సమాధతే సంధ్యాం దివసనిశయోరస్తరచరీమ్ ॥ ४४॥

విశాలా కల్యాణి స్ఫుటరుచిరయోధ్యా కువలయైః
కృపాధారాధారా కిమపి మధురాభోగవతికా |
అవస్త్రి దృష్టిస్మే బహునగరవిస్తారవిజయా
ధ్రువం తత్తన్నామయ్యవహరణయోగ్యా విజయతే ॥ ४५॥

కవీనాం సందర్భస్తుబకమకరనైకరసికం
కటూకవ్యాక్షేపబ్రమరకలబో కర్మయుగలమ్ |
అముజ్పువ్యో దృష్టాయా తవ సపరసాన్యాదతరలా-
వసూయాసంసర్దాదలికనయనం కించిదరుణమ్ ॥ ५०॥

శివే శృంగారార్థా తదితరజనే కుత్సనపరా
 సరోచౌ గడ్డాయాం గిరిశచరితే విస్తుయవతీ ।
 హరాహిబ్యో భీతా సరసిరుహసొభాగ్యజయినీ
 సభీమ స్నేరా తే మయి జననీ దృష్టిః సకరుణా ॥ १०॥

గతే కఢ్ఢాభృష్టం గరుత ఇవ పక్కాణి దధతీ
 పురాం భేత్తుశ్చిత్తప్రశమరసవిద్రావణఫలే ।
 ఇమే నేతే గోత్తుధరపతికులోత్తంసకలికే
 తవాక్షరాకృష్టస్నేరశరవిలాసం కలయతః ॥ ११॥

విభక్తత్తువర్ష్యాం వ్యుతికరితలీలాజ్ఞనతయా
 విభాతి త్వనేత్తుత్తితయమిదమీశానదయితే ।
 పునః ప్రష్టం దేవాన రుహిణహరుద్రానుపరతాన్
 రజః సత్యాం బిష్టత్తమ ఇతి గుణానాం త్తయమివ ॥ १२॥

పవిత్రికర్తుం నః పశుపతిపరాధీనహృదయే
 దయామిత్రైర్నైత్రైరరుణధవలశ్యామరుచిభిః ।
 నదః శోఽసో గడ్డా తపనతనయేతి ద్రువమముం
 తయాణాం తీర్థానాముపనయసి సంబేదమనఘమ్ ॥ १३॥

నిమేషోన్నేషాభ్యాం ప్రలయముదయం యాతి జగతీ
 తవేత్యాహలః సన్వో ధరణిధరరాజన్యతనయే ।
 త్వదున్నేషాజ్ఞాతం జగదిదమశేషం ప్రలయతః
 పరిత్తాతుం శజ్జై పరిహృతనిమేషాస్తవ దృశః ॥ १४॥

తవాపర్ణై కర్ణైజపనయనష్టశుశ్న్యచకితా
 నిలీయన్తే తోయే నియతమనిమేషాః శఫరికాః ।
 ఇయం చ శీర్ఘధచ్ఛదపుటకవాటం కువలయమ్

జహతి ప్రత్యామే నిశి చ విఘుటయ్య ప్రవిశతి ॥ ౧౬॥

దృశా ద్రాష్మీయస్యా దరదలితనీలోత్పలరుచా
దవీయంసం దీనం స్నపయ కృపయా మామపి శివే ।
అనేనాయం ధన్యే భవతి న చ తే హనిరియతా
వనే వా హర్యై వా సమకరనిపాతో హిమకరః ॥ ౧౭॥

అరాలం తే పాలీయుగలమగరాజన్యతనయే
న కేషమాధత్తే కుసుమశరకోదణ్ణకుతుకమ్ ।
తిరశ్చీనో యత్త శ్రవణపథముల్లజ్ఞై విలస-
న్నపాణ్ణవ్యాసణ్ణో దిశతి శరసంధానధిషణాము ॥ ౧౮॥

స్నురద్భ్యాభోగప్రతిపత్తితతాటజ్ఞుయుగలం
చతుశ్చక్తం మన్యే తవ ముఖమిదం మన్మథరథమ్ ।
యమారుహ్యా ద్రుహ్యాత్మావనిరథమర్మేస్తుచరణం
మహావీరో మారః ప్రమథపతయే సజ్జితవతే ॥ ౧౯॥

సరస్వత్యాః సూక్తిరమ్యతలహరీకౌశలహరీః
పిబన్తాయైః శర్వాణి శ్రవణచుచులుకాభ్యామవిరలమ్ ।
చమత్కూరశ్శాఘాచలితశిరసః కుణ్ణలగణో
రుణత్కూరైష్టారైః ప్రతివచనమాచష్ట ఇవ తే ॥ ౨౦॥

అసా నాసావంశస్తుహినగిరివంశధ్వజపటి
త్వదీయో నేదీయః ఫలతు ఫలమస్యాకముచితమ్ ।
వహన్నవ్సర్పుక్తాః శిశిరతరనిశ్యాసగలితం
సమృధ్యా యత్తాసాం బహిరపి చ ముక్తామణిధరః ॥ ౨౧॥

ప్రకృత్యా రక్తాయాస్తవ సుదతి దస్తచ్ఛదరుచేః

ప్రవక్షే సాధృశ్యం జనయతు ఫలం విద్రుమలతా ।
 న బిమ్మం తద్విమ్మప్రతిఫలనరాగాదరుణితం
 తులామధ్యారోధుం కథమివ విలజ్జేత కలయా ॥ ८॥

స్నితజ్యోత్స్నాజాలం తవ వదనచ్ఛస్య పిబతాం
 చకోరాణామాసీదతిరసతయా చజ్ఞజడిమా ।
 అతప్తే శీతాంశేరమృతలహరీమఘ్నరుచయః
 పిబన్ని స్వచ్ఛస్యం నిశి నిశి భృశం కాజ్ఞికధియా ॥ ९॥

అవిత్రస్తం పత్స్యర్థుణగణకథాప్రేడనజపా
 జపాపుషుచ్ఛయా తవ జనని జిహ్వే జయతి సా ।
 యదగ్రాసీనాయాః స్ఫుటికదృష్టచ్ఛచ్ఛవిమయా
 సరస్యత్స్యా మూర్తిః పరణమతి మాణిక్యవపుషా ॥ १०॥

రణే జిత్వా దైత్యానపహృతశిరస్మైః కవచిభిర్-
 నివృత్తైశ్చట్టాంశత్తిపురహరనిర్మాల్యవిముఖైః ।
 విశాఖేస్తోప్సైః శశివిశదకర్మారశకలా
 విలీయనై మాతస్తవ వదనతామ్యాలకబలాః ॥ ११॥

విపజ్ఞ్యై గాయన్తీ వివిధమపదానం పశుపతేః
 త్వయారభే వక్తుం చలితశిరసా సాధువచనే ।
 తదీయైర్మాధుర్మైరపలపితతస్తీకలరవాం
 నిజాం వీణాం వాణి నిచులయతి చోలేన నిభృతమ్ ॥ १२॥

కరాగేణ స్ఫుష్టం తుహినగిరిజా వత్సలతయా
 గిరీశేనదస్తం ముహురధరపానాకులతయా ।
 కరగ్రాహ్యం శమోర్మిళముకురవృష్టం గిరిమతే
 కథజ్ఞారం బ్రూమస్తవ చిబుకమౌపమ్యారహితమ్ ॥ १३॥

భుజాశ్లేషాన్ నిత్యం పురదమయితుః కణ్ణకవతీ
 తవ గ్రీవా ధత్తే ముఖకమలనాలశ్రీయమియమ్ |
 స్వతః శ్శేతా కాలాగురుబహులజమ్మాలమలినా
 మృణాలీలాలిత్యమ్ వహతి యదధో హరలతికా || ८॥

గలే రేఖాప్రిప్రో గతిగమకగీతైకనిపుణే
 వివాహావ్యానధ్యప్రగుణగుణసంబ్యాప్తిభువః |
 విరాజన్మే నానావిధమధురరాగాకరభువాం
 తయాణాం గ్రామణాం స్థితినియమసీమాన ఇవ తే || ९॥

మృణాలీమృద్యీనాం తవ భజలతానాం చతస్పుణాం
 చతుర్భుః సౌస్ఫుర్యం సరసిజభవః స్తోతి వదమైః |
 నబేభ్యః సప్తస్యాన్ ప్రథమమధనాదధకరిషో-
 శ్చతుర్భాం శీర్భుణాం సమమభయహస్తార్పణధియా || १०॥

నభానాముద్యైతైర్నవనలినరాగం విహసతాం
 కరాణాం తే కాన్తిం కథయ కథయామః కథముమే |
 కయాచిద్యా సామ్యం భజతు కలయా హస్త కమలం
 యది త్రీడల్లక్షీచరణతలలాక్షారసంఘమ్ || ११॥

సమం దేవి స్వన్యద్విపవదనపీతం ప్రసయుగం
 తవేదం నః భేదం హరతు సతతం ప్రస్నతముఖమ్ |
 యదాలోక్యశజ్ఞకులితహృదయో హసజనకః
 స్వకుమ్భో హేరమ్యః పరిమృశతి హస్తేన రుణితి || १२॥

అమూ తే వక్షోజాపమృతరనమాణిక్యకుతుషో
 న సందేహస్తో నగపతిపతాకే మనసి నః |
 పిబన్తో తో యస్మాదవిదితవధూసభ్యరసికో

కుమారావద్యాపి ద్విరదవదనతోజ్ఞదలనో ॥ 23॥

వహత్యమ్మ ప్రమేషరమదనుజకుమ్మప్రకృతిభి�
సమారభూం ముక్తామణిబిరమలాం హరలతికామ్ |
కుచాభోగే బిమ్మాధరరుచిబిరస్సః శబలితాం
ప్రతాపవ్యామిత్రాం పురదమయితుః కీర్తిమివ తే ॥ 24॥

తవ ప్రస్యం మన్యే ధరణిధరకన్యే హృదయతః
పయుఃపారావారః పరిపహతి సారస్యతమివ |
దయావత్యా దత్తం ద్రవిడశిషురాస్యాద్య తవ యత్తీ
కపీనాం ప్రాథానామజని కమనీయః కవయితా ॥ 25॥

హరకోధజ్యాలాపలిబిరవలీధేన వపుషౌ
గభీరే తే నాభీసరసి కృతపణ్ణో మనసిజః |
సముత్తస్థా తస్యాదచలతనయే ధూమలతికా
జనస్తాం జొనీతే తవ జనని రోమావలిరితి ॥ 26॥

యదేతత్ కాలిష్టతముతరతరణ్ణకృతి శివే
కృశే మధ్యే కించిజ్ఞనని తవ యద్భుతి మధియామ్ |
ఏమర్దాదన్యోఽన్యం కుచకలశయోరస్తరగతం
తమాభూతం వ్యోమ ప్రవిశదివ నాభిం కుహరణీమ్ ॥ 27॥

స్థిరో గణ్ణావర్తః ప్తనముకులరోమావలిలతా -
కలావాలం కుణ్ణం కుముశరతేజోహుతభుజః |
రతేర్లీలాగారం కిమపి తవ నాభిర్రిసుతే
బిలద్వారం సిద్ధేర్లిశనయనానాం విజయతే ॥ 28॥

నిసర్గక్షిణస్య ప్తనతటభరేణ క్లమజషో

నమన్మార్తేర్ణారీతిలక శస్కష్టపుట్యుత ఇవ ।
 చిరం తే మధ్యస్య తుటీతతటినీతీరతరుజా
 సమావస్థాప్తమౌ భవతు కుశలం శైలతనయే ॥ २८॥

కుచో సద్యఃస్మిద్యుత్తటఫుటితకూర్మసభిదురో
 కష్టో దేర్యోలే కనకకలశాఖో కలయతా ।
 తవ త్రాతుం భజ్ఞదలమితి వలగ్గుం తనుభువా
 తిథా నథం దేవి త్రివలి లవలీవల్లిభిరివ ॥ २०॥

గురుత్వం విష్టారం క్షితిధరపతిః పార్వతి నిజా-
 న్నితమ్మాదాచ్ఛిద్య త్వయి హరణరూపేణ నిదధే ।
 అతస్మే విష్టీర్ణో గురురయమశేషాం వసుమతీం
 నితమ్మప్రాగ్మారః ప్ఫగయతి లఘుత్వం నయతి చ ॥ २१॥

కరీష్ణాచాం శుభ్రాన్ కనకకదలీకాష్టపటలీ-
 ముభాభ్యమూరుభ్యముభయమపి నిర్జిత్వు భవతీ ।
 సువృత్తాభ్యాం పత్యః ప్రణతికరినాభ్యాం గిరిసుతే
 విధిజ్ఞే జొనుభ్యాం విబుధకరికుమ్మద్వయమసి ॥ २२॥

పరాజేతుం రుద్రం ద్విగుణశరగర్ణ గిరిసుతే
 నిష్టో జిష్టో తే విషమవిశిశో బూఢమకృత ।
 యదగే దృశ్యన్నే దశశరఫలాః పాదయుగలీ-
 నభారుచ్ఛద్యానః సురమకుటశాష్టైకనిశితాః ॥ २३॥

శ్రుతీనాం మూర్ఖానో దధతి తవ యో శేఖరతయా
 మమాప్యేతో మాతః శిరసి దయయా ధేవా చరణో ।
 యయోః పాద్యం పాథః పశుపతిజటాజూటతటినీ
 యయోర్ధాక్షాలక్షీరరుణహరిచూడమణిరుచిః ॥ २४॥

నమోవాకం బ్రూమో నయనరమణీయాయ పదయో-
 ప్రవాపై ద్వాష్టాయ స్ఫుటరుచిరసాలక్తకపతే ।
 అసూయత్యత్యప్తం యదభిహననాయ స్ఫృహయతే
 పశునామీశానః ప్రమదవనకజ్ఞేతితరవే ॥ రూ॥

మృషా కృత్యా గోత్పాలనమథ వైలక్ష్మనమితం
 లలాటే భర్తారం చరణకమలే తాడయతి తే ।
 చిరాదధ్నఃశల్యం దహనకృతమున్నాలితవతా
 తులాకోటిక్యాణైః కిలికిలితమీశానరిపుణా ॥ రణ॥

హిమానీహస్తవ్యం హిమగిరినివాపైకచతురో
 నిశాయాం నిద్రాణం నిశి చరమభాగే చ విశదో ।
 వరం లక్ష్మీపాత్రం శ్రీయమతిస్పృజస్తౌ సమయాం
 సరోజం త్వాత్మాదో జనని జయతశ్చిత్తమిహ కిమ్ ॥ రథ॥

పదం తే కీర్తినాం ప్రపదమపదం దేవి విపదాం
 కథం నీతం సద్భిః కరినకమరీకర్పరతులామ్ ।
 కథం వా బాహుభ్యాముపయమనకాలే పురభిదా
 యదాదాయ నృప్తం దృషది దయమానేన మనసా ॥ రథ॥

నష్టిర్మాకప్రీణాం కరకమలసంకోచశచిభి-
 ప్రరూణాం దివ్యానాం హసత ఇవ తే చణ్ణి చరణో ।
 ఘలాని స్పూస్పేభ్యః కిసలయకరాగ్రేణ దదతాం
 దరిద్రేభ్యే భద్రాం శ్రీయమనిశమహ్యయ దదతో ॥ రథ॥

దదానే దీనేభ్యః శ్రీయమనిశమాశాముపదృశీ-
 మమప్తం సౌష్టవ్యప్తకరమకరప్తమ్ వికిరతి ।
 తవాస్మిన్ మన్మారప్తబకముభగే యాతు చరణే

నిమజ్జన్మజీవః కరణచరణః పట్టరణతామ్ ॥ ८०॥

పదన్యాసక్రీడాపరిచయమివారభుమనసః
ప్రభులప్రశ్న ఖేలం భవనకలహంసా న జహతి ।
అతప్రేషాం శిక్షాం సుభగమణిమజ్జీరరణిత-
చ్ఛలాదాచక్షాణం చరణకమలం చారుచరితే ॥ ८१॥

గతాస్తై మజ్జత్వం ద్రుహిణహరిరుదేశ్యరభృతః
శివః స్వచ్ఛచ్ఛాయాఘుటితకపట్టప్రశ్నదపటః ।
త్వదీయానాం భాసాం ప్రతిఫలనరాగారుణతయా
శరీరి శృంగారో రస ఇవ దృశాం దేగ్ని కుతుకమ్ ॥ ८२॥

అరాలా కేశేమ ప్రకృతిసరలా మస్తహసితే
శిరీషాభా చిత్తే దృష్టపుష్టిభా కుచతటే ।
భృషం తన్నే మధ్యే పృథురురసిజారోహవిష్యే
జగత్తొతుం శమోర్జయతి కరుణా కాచిదరుణా ॥ ८३॥

కలజ్ఞః కష్టూరీ రజనికరబిమృం జలమయం
కలాభిః కర్మార్దైర్మిరకతకర్మాం నిబిడితమ్ ।
అతస్యద్భుగేన ప్రతిదినమిదం రిక్తకుహరం
విధిర్మాయో భూయో నిబిడయతి నూనం తవ కృతే ॥ ८४॥

పురారాతేరస్తఃపురమని తతస్మాచ్ఛరణయోః
సపర్యామర్యాదా తరలకరుణానామసులభా ।
తథా హ్యాతే నీతాః శతమఖముఖాః సిద్ధిమతులాం
తవ ద్వారోపాస్తస్థితిభిరణిమాద్యాభిరమరాః ॥ ८५॥

కలత్తం వైధాత్తం కతికతి భజన్మే న కవయః

శ్రీయో దేవ్యాః కో వా న భవతి పతిః కైరపి ధన్యేః ।

మహాదేవం హిత్యా తవ సతి సతీనామచరమే

కుచాభ్యామాసజ్ఞః కురవకతరోరప్యసులభః ॥ ८५॥

గిరామాహుర్మేషిం ద్రుహిణగృహిణీమాగమవిదే

హరేః పత్నీం పద్మాం హరసహచరిమద్రితనయామ్ ।

తురీయా కాపి త్వయిం దురధిగమనిఃసీమమహిమా

మహామాయా విశ్వం బ్రమయసి పరబ్రహ్మమహిషి ॥ ८६॥

కదా కాలే మాతః కథయ కలితాలక్తకరసం

పిబేయం విద్యార్థి తవ చరణనిర్మేజనజలమ్ ।

ప్రకృత్యా మూకానామపి చ కవితాకారణతయా

కదా ధత్తే వాణీముఖకమలతామృగలరసతామ్ ॥ ८७॥

సరస్వత్యా లక్ష్మ్య విధిహరిసపత్నో విహారతే

రతేః పాతివ్రత్యం శిథిలయతి రమ్యేణ వపుషా ।

చిరం జీవన్నేవ క్షపితపశుపాశవ్యతికరః

పరాన్నాభిఖ్యామ్ రసయతి రసం త్వద్భజనవాన్ ॥ ८८॥

ప్రదీపజ్యాలాభిర్దివసకరనీరాజనవిధిః

సుధాసూతేశ్వర్ణేపలజలలషైరర్ఘ్యరచనా ।

స్వకీయైరమ్యాభిః సలిలనిధిసాహిత్యకరణం

త్వదీయాభిర్వాగ్నిప్రవ జనని వాచాం స్తుతిరియమ్ ॥ १००॥

సమానీతః పద్మాం మణిముకురతామమ్యరమణి-

ర్భయాదన్తఃస్తమితకిరణతేణిమన్మణః ।

దధాతి త్వద్వక్తంప్రతిఫలనమత్సాన్తవికచం

నిరాతజ్ఞం చండ్రాన్నిజహ్వదయపజ్ఞేరుహమివ ॥ १०१॥

సముద్రాతప్పూలప్తనభరమురశ్వరు హసితం
 కట్టాకే కప్పర్పః కతిచన కదమ్మద్యైతి వప్పః ।
 హరస్య త్వద్రూషిం మనసి జనయామ్ స్ని విమలా
 భవత్యా యే భక్తాః పరిణతిరమీషామియముమే ॥ १०७॥

నిధే నిత్యస్నేరే నిరవధిగుణే నీతినిపుణే
 నిరాఘాతజ్ఞానే నియమపరచిత్తైకనిలయే ।
 నియత్యా నిర్ముక్తే నిఖిలనిగమాప్తప్తుతిపదే
 నిరాతజ్ఞే నిత్యే నిగమయ మమాపి ప్తుతిమిమామ్ ॥ १०८॥

॥ ఇతి శ్రీమత్పరమహంసపరిప్రాజకాచార్యస్య

శ్రీగోవిష్టభగవత్పూజ్యపాదశిష్యస్య
 శ్రీమచ్ఛష్టరభగవతః కృతౌ శాస్తర్యలహరీ సమూర్ధ్వా
 ॥ १० తత్త్వత్ ॥

Notes:

The Saundaryalahari, a devotional poem of one hundred hymns, is ascribed to the great teacher Shankaracharya. The poem is divided into two parts; the first part, comprised of verses 1 through 41, is called the Anandalahari, or Wave of Bliss, and verses 42 through 100 comprise the Saundaryalahari, or Wave of Beauty. There are three additional verses, found as verses 101 through 103, which are considered to be interpolations of other scholars, but are included in recensions of the whole work. The hymn, written in the shikhariNI metre, extols in the Anandalahari, the dynamic aspect of Brahman, as Shakti, manifestations for worship, and the modes of internal meditation.

The second part, the Saundaryalahari, contains a magnificent exposition of the beauties of the charming form of the Divine Mother.

The exact number of verses of the Saundaryalahari is debated. Some versions give only one hundred verses, while others add three or four more verses to this number. In editing this electronic edition I cross-referenced the verses herein against ten printed editions, compared the texts, and arrived at one hundred and three verses. This number is what the majority of the printed editions have also listed, so this number is what I shall give as well. Thus, this edition contains all verses traditionally given in the Saundaryalahari. The order of the verses also varies according to some editions. Again I compared the order to other editions and the order given herein is the order which the majority of those editions have set the verses in.

Encoded and proofread by: Anshuman Pandey (16 April 1996) pandey at umich.edu

Reproofread by Sunder Hattangadi sunderh @ hotmail.com

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

Last updated 5oday

<http://sanskritdocuments.org>

Soundarya Lahari Lyrics in Telugu PDF
% File name : saundaryalahari.itx
% Category : laharI
% Location : doc_devii
% Author : Shankaracharya
% Language : Sanskrit
% Subject : philosophy/hinduism/religion
% Transliterated by : Anshuman Pandey pandey at umich.edu
% Proofread by : Sunder Hattangadi sunder at hotmail.com
% Latest update : September 3, 1997, September 17, 2014
% Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com
% Site access : <http://sanskritdocuments.org>

%

% This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study
% and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of
% any website or individuals or for commercial purpose without permission.
% Please help to maintain respect for volunteer spirit.

%

We acknowledge well-meaning volunteers for Sanskritdocuments.org and other sites to have built the collection of Sanskrit texts.

Please check their sites later for improved versions of the texts.

This file should strictly be kept for personal use.

PDF file is generated [December 14, 2015] at [Stotram](#) Website